

## اثربخشی طرحواره درمانی گروهی بر مشکلات سازگاری فرزندان طلاق (12-18 ساله) شهر اردبیل

عالیه ناظمی<sup>1</sup>، دکتر رضا کاظمی<sup>2</sup>، رقیه علیزاده<sup>3</sup>

1. کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی

پست الکترونیک: [a.nazemi283@gmail.com](mailto:a.nazemi283@gmail.com)

شماره تلفن: 09146289455

2. **بورد تخصص اعصاب و روان (روان پزشکی)**، رئیس دانشکده علوم پزشکی و استادیار دانشگاه آزاد اسلامی

پست الکترونیک: [Dr\\_kazemi@yahoo.com](mailto:Dr_kazemi@yahoo.com)

3. کارشناس ارشد روانشناسی عمومی

پست الکترونیک: [psy.alizadeh.R@gmail.com](mailto:psy.alizadeh.R@gmail.com)

### چکیده

هدف پژوهش حاضر تعیین اثربخشی طرحواره درمانی گروهی بر مشکلات سازگاری فرزندان 12-18 ساله خانواده های طلاق بود. این پژوهش از نوع آزمایشی است که با طرح پیش آزمون- پس آزمون با گروه گواه انجام گردید. جامعه مورد مطالعه شامل کلیه نوجوانان 12 تا 18 ساله خانواده های طلاق گرفته شهر اردبیل در سال 1393 بود. که به روش نمونه گیری در دسترس 40 نفر (20 نفر برای هر گروه) به عنوان نمونه پژوهش انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و گروه کنترل گمارده شدند. برای سنجش متغیر مورد مطالعه از پرسشنامه سازگاری سینه‌ها و سینگ استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل نتایج از روش آماری واریانس چند متغیری (MANOVA) استفاده شد. نتایج نشان داد که طرحواره درمانی گروهی باعث بهبود سازگاری (هیجانی، تحصیلی، اجتماعی) شد. این یافته ها بیان می کند که طلاق باعث افزایش ناسازگاری در فرزندان خانواده و به وجود آمدن طرحواره های ناسازگار در آنها شود، لذا از طرحواره درمانی گروهی به عنوان یک روش موثر بر کاهش مشکلات روانی و ارتقاء سازگاری نوجوانان خانواده های طلاق می توان استفاده نمود.

**واژه های کلیدی:** طرحواره درمانی گروهی، سازگاری هیجانی، سازگاری تحصیلی، سازگاری اجتماعی

**Effectiveness of schema therapy group on children of divorce adjustment problems (18-12 years) Shhrardbyl**